

Nr 598

Av herr Sveningsson m. fl., om utredning angående de kommunala trafiknämndernas verksamhet och organisation.

(Lika lydande med motion nr 729 i Andra kammaren)

Enligt lag den 4 december 1964 om trafiknämnder (SFS nr 731/1964) skall det i varje kommun finnas en trafiknämnd, som i huvudsak har att handlägga ärenden rörande lokala trafikföreskrifter och yrkesmässig trafik. De erfarenheter som vunnits under nämndernas första verksamhetsår — året 1965 — synes kunna föranleda till överväganden om icke vissa förändringar är berättigade beträffande nämndernas organisation och arbetsuppgifter.

Den nu gällande lagen föreskriver sålunda att trafiknämnd skall finnas i varje kommun. Det har visat sig att flertalet ärenden beträffande yrkesmässig trafik regelmässigt inte berör bara en kommun utan vanligen en större region, antingen ett kommunblock eller ett polisdistrikt, t. ex. vid samordning av taxiverksamheten och inrättandet av lastbilcentraler. Ordföranden i trafiknämnden — polischefen i distriktet — har i sådana fall fått fara runt i de olika kommunerna och i samma frågor ha skilda sammanträden med de olika kommunernas trafiknämnder. Det synes som om en förenkling i detta förfarande kunde åstadkommas genom att trafiknämndernas antal nedbringades till ett antal motsvarande kommunblocken eller i vissa fall möjligen polisdistrikten. Då region- eller blocktänkandet redan vunnit gehör inom andra områden av kommunal och statlig förvaltning synes ett dylikt förfarande även beträffande trafiknämnderna i och för sig vara ett steg i överensstämmelse med den faktiska utvecklingen. De lokala synpunkterna torde fortfarande kunna tillgodoses genom att antalet övriga ledamöter i nämnderna utökades från två till det större antal, som erfordras för att samtliga kommuner inom nämndens verksamhetsområde där skulle kunna bli representerade.

Även en annan omständighet synes vid en förändring av trafiknämndernas organisation vara värd att beaktas. För de kommunala förtroendemännen i trafiknämnderna har det framstått som förbryllande och överraskande att ordföranden — polischefen — endast behöver ha en ledamot med sig för att hans mening skall bli nämndens beslut. Bakgrunden till denna för kommunal självstyrelse egenartade bestämmelse torde vara att finna däri att de ärenden det nu gäller tidigare handlagts av länsstyrelsen och att det gällt att finna en medelväg mellan förvaltnings- och självstyrelsebeslut. Man

torde ha anledning att räkna med att förnuftiga och opartiska beslut kan fattas i trafiknämnderna även utan en sådan bestämmelse, som torde ha gett anledning till viss irritation bland de förtroendevalda ledamöterna. Bestämmelserna om beslutsfattande torde därför böra bringas i överensstämmelse med vad som gäller för kommunens styrelse och andra kommunala nämnder.

Slutligen kan man fästa uppmärksamheten på att trafiknämnderna vanligen har så pass få ärenden att antalet sammanträden per år vanligen icke uppgår till mer än två eller tre. En nämnd med så begränsade arbetsuppgifter har svårt att fånga intresse för verksamheten. Man kan ifrågasätta om icke trafiknämnderna skulle kunna förena sin verksamhet med polisnämnderna, för vilka de sist här ovan angivna synpunkterna i än högre grad torde vara aktuella. Vissa spörsmål för de båda nämnderna är redan nu mer eller mindre identiska, t. ex. i fråga om trafikföreskrifter och trafikövervakning. En på dylikt sätt organiserad nämnd skulle få mer tyngd över sin verksamhet och därigenom också kunna vinna mer intresse för sina förslag.

Med stöd av ovanstående hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning ang. de kommunala trafiknämndernas verksamhet och organisation.

Stockholm den 26 januari 1966

Ragnar Sveningsson

Arvid Enarsson

Arne Svenungsson

Bertil Strandberg

Gunvor Stenberg

Nr 599

Av herr Åkerlund, om uppskov med övergången till högertrafik.

(Lika lydande med motion nr 733 i Andra kammaren)

Stockholm den 26 januari 1966

Henrik Åkerlund
